

IONEL MOHÎRȚĂ

PSIHOLOGIA SONOLUMINICĂ

UN PROIECT DE PSIHOLOGIE CUANTICĂ

Editor: **Ioan Crăciun**
Tehnoredactare: **Ionel Mohîrță**
Copertă: **Antonis Karageorge**

Editura ARS DOCENDI – Universitatea din București
Editură cu profil academic și cultural recunoscută de
CONSILIUL NAȚIONAL
AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Șos. Panduri 90-94, Sector 5, București
Tel./Fax: +4 021 410 25 75
www.arsdocendi.ro
office@arsdocendi.ro

Descrierea CIP a
Bibliotecii Naționale a României
Mohîrță, Ionel
PSIHOLOGIA SONOLUMINICĂ
UN PROIECT DE PSIHOLOGIE CUANTICĂ /
Ionel Mohîrță
București, Ars Docendi, 2011
Index
Bibliografie
ISBN 978-973-558-599-0
159.9:530.145

Această carte este un extras din teza de doctorat a autorului la Facultatea de Psihologie și Științele Educației a Universității București, având coordonator științific pe prof. univ. dr. Nicolae Mitrofan.

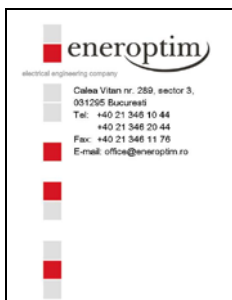
Copyright © Ionel Mohîrță, 2011
Tipărit la Tipografia Editurii *Ars Docendi*

Printed in Romania

IONEL MOHÎRȚĂ

PSIHOLOGIA SONOLUMINICĂ
UN PROIECT DE PSIHOLOGIE CUANTICĂ

Finanțatori: S.C. Eneroptim S.R.L.,
S.C.A. Mergeani, Prodan și Asociații,
S.C. Vlad Exim S.R.L.

*Soției mele Livia care a fost alături de mine
în această călătorie a cunoașterii*

Aprecieri asupra Psihologiei Sonoluminice

„Avem în fața noastră o lucrare originală, neobișnuită și de o excepțională valoare teoretică și pragmatică.

Titlul lucrării este el însuși o provocare, o mânășă aruncată în duelul cu știința clasică, pe care, grație argumentelor folosite ca instrumente combative, afirmăm cu convingere că l-a câștigat.

Psihologia este un teritoriu care mai are încă multe enigme pentru știință având ca obiect un univers subiectiv, dificil de descifrat, neexistând încă două persoane care să gândească identic.

Lucrarea lui Ionel Mohîrță se înscrie tocmai în acest demers de a ridica un colț din vălul ce acoperă încă multe mistere ale psihologiei umane.

Una din marile calități ale unui căutător de adevăr este aceea de a nu deveni sclavul niciunei dogme sau prejudecăți, de a nu rămâne la aparența fenomenelor, ci de a săpa în adânc la sursa lor reală.

Disponând de largi deschideri spre orizonturile cunoașterii, Ionel Mohîrță este impresionat de existența unor fenomene ce nu își pot găsi explicație prin științele academice, cum ar fi cele atribuite șamanilor și își propune să dezlege misterul părăsind corabia care nu urmează decât calea ce duce spre o Fata Morgana.

Drumul ales este unul dificil, plin de capcanele ridicate de cunoașterea de ultimă oră. Găsim aici noțiuni dezvoltate cu o rară capacitate de deslușire a lor din fizica cuantică, informatică, cibernetică, electrofiziologie cutanată, neurofiziologie etc.

Partea cea mai extinsă și încărcată de informație din domeniile vaste de cunoaștere este cea teoretică, având rolul de documentare justificativă a demersului propus.

Cu o îndrăzneală bine argumentată, autorul discută și limitele concluziilor oferite de științele clasice în descrierea realității, dar și noile perspective oferite de abordarea holistică a ființei umane.

Interpretarea fenomenelor psihice în termeni de lumină și sunet este de o excepțională originalitate cu un imens travaliu intelectual. Succesul este însă pe măsura efortului depus. Explicarea universului psihic prin implicarea sunetului și luminii ca instrumente informaționale ale gândirii este de o rară eleganță și relevanță științifică, oferind

noi soluții cognitive și pragmatice în plan terapeutic și de investigație. *Psihologia Sonoluminică* ne oferă astfel noi deschideri teoretice și practice în gestionarea universului psihologic. Autorul subliniază ideea că lumea se află în fața unei noi paradigme, a unei noi viziuni asupra realității, care va viza toate laturile existenței umane, de la morală până la religii și relația omului cu universul.

În concluzie, prin vastitatea informațională de ultimă oră aduse din domenii noi ale științelor, prin crearea unui nou capitol în psihologie – cel al sonoluminescenței – prin metodele noi de psihometrie descrise și aplicate, prin bibliografia extrem de variată și de recentă, prin expunerea într-un limbaj de ținută științifică, presărat adesea cu inflexiuni poetice, cartea lui Ionel Mohîrță întrunește toate criteriile necesare pentru abordarea unei noi paradigme în psihologie.”

Prof. univ. dr. Dumitru Constantin

„Lucrarea abordează o temă de certă originalitate și de mare relevanță științifică. Autorul întreprinde o cercetare autentic transdisciplinară, deschizând varii orizonturi tematice: psihologie, fizică cuantică, genetică, psihometrie, psihoterapie etc.

Fundamentul teoretico-metodologic principal este teoria cuantică care este astăzi cea mai semnificativă paradigmă a științei neclasice, de avangardă.

Caracteristica fundamentală a acestei ample lucrări este originalitatea științifică prin «scoaterea din ascundere» a unei serii de invenții și descoperiri. Autorul se avântă într-un efort creator de căutare a noului, fiind motivat intrinsec de o cutezanță creatoare și o atitudine transformatoare rar întâlnită.

Metodele de cercetare sunt bine articulate și ferm angajate spre a controla și a verifica riguros gradul de valabilitate al celor nouă ipoteze, câte trei în fiecare din cele trei studii. Metodele statistice au fost bine alese, ele fiind total adecvate profilului cercetării. Rezultatele sunt procesate statistic și psihologic cu deosebită acuratețe și cu subtilitate.

Ne bucurăm că printre lucrările de referință figurează și psihologia sinergetică. De altfel, psihologia sonoluminică nu este altceva decât sinergia dintre sunet și lumină, care împreună, și deodată, și una prin alta, desemnează o ipostază cuantică a psihismului.

Credo-ul științific al autorului se înalță pe patru coloane brâncușiene: fericirea, iubirea, luciditatea și transcendența. Lucrarea se încheie cu concluzii și recomandări de mare relevanță. Cercetarea deschide noi și provocatoare orizonturi de investigare.

În esență, lucrarea este un proiect promițător pentru construirea unei noi paradigme în psihologia omului, a unei noi orientări în psihologia actuală.

Îl felicităm sincer pe autor pentru această operă științifică excepțională. Apreciem valoarea deosebită a cercetării și nivelul academic înalt.”

Prof. univ. dr. Ion Mânzat

„Ionel Mohîrță, beneficiind de formare în domeniul psihofizicii, cuanticii, spectroscopiei etc., ne introduce într-un domeniu pe cât de interesant, pe atât de controversat, dar care oricum merită toată atenția prin beneficiile pe care le pot aduce **sunetul și lumina** în evaluarea și modificarea terapeutică a subiectului uman.

După ce încearcă – și reușește – să ne facă «să gândim cuantic», cu intenția clară de a observa în profunzime tainele realității, în care include și OMUL, autorul, cu subtilitate și competență, ne prezintă o altă realitate prin zborul mental, de la interior la exterior prin sunet și lumină.

Autorul realizează o lucrare bine încheată teoretic și practic, având deosebite contribuții originale în plan teoretic, metodologic și practico-aplicativ. De aceea, ținem să apreciem efortul deosebit de prezentare și structurare a vastelor cunoștințe din domenii tangente psihologiei și psiho-fiziologiei, cu scopul evident de a ne introduce în cele trei studii pe care le-a efectuat pentru validarea ipotezelor extrem de rigurose formulate și viabile.

Convins că anatomia și fiziologia corpului uman nu trebuie să rămână o necunoscută, că ea este subtilă, dar poate fi percepută, autorul realizează un demers prin care ne ajută atât la stabilirea vârstei bio-electrice, dar și la perceperea dimensiunilor «grele» ale conștiinței umane.

Definind clar și concis psihologia sonoluminică drept zonă desprinsă din psihologie pentru a aprofunda fenomenele mentale din perspectiva influenței sunetului și a luminii asupra personalității umane, autorul ne detaliază variabilele pe care le-a utilizat în cercetare și care

gravitează în acest câmp, cu principii și determinante deosebit de utile explorării prin NLP, PEU și meloterapie – care fac obiectul părții a doua a lucrării.

Considerăm, în consens cu autorul, că această lucrare, de pionerat în România, aduce veritabile contribuții pe multiple planuri. Ea este o alternativă solidă științific la înțelegerea PSIHOLOGIEI ca știință, cu evidențierea modelelor de interferență electrono-fotonice, apte de a procesa informația și, implicit, «ordonarea» unei conștiințe specifice, ajustându-ne ori modificându-ne convingerile.”

Prof. univ. dr. Ruxandra Rășcanu

„Așa cum rezultă din start, respectiv de la simpla lecturare a titlului, lucrarea de față aparține avangardei științifice, o avangardă de prim rang, aceea care dorește să fertilizeze psihologia prin suflul profund novator al revoluției cuantice din cunoaștere, în scopul realizării unui important pas înainte spre aclimatizarea paradigmei holistice. Și nu este vorba de a căuta originalitatea pur și simplu sau de a introduce abil un nou «cal troian» de sorginte SF, deoarece vârsta reamenajărilor și a aprofundărilor de fond a sosit și pentru psihologie. Tentativa autorului se dovedește cu atât mai meritorie cu cât ea este instrumentată printr-o tehnologie de înaltă performanță, ceea ce conferă un surplus de rigoare și credibilitate întregului suport argumentativ.

De asemenea, menționăm tot la rubrica «puncte forte» ale prezentei lucrări că preocuparea autorului în direcția psihologiei sonoluminice nu este singulară, deoarece încă din anul 2005 domnul Mohîrță a elaborat teoria pulsațiilor conștiinței sonoluminiscente, pe care a pus-o în circulație printr-o carte ce s-a bucurat de o frumoasă audiență printre specialiști.

Nu putem eluda, din acest preambul valorizator, nici cutezanța epistemică a autorului care, asumându-și truda și disconfortul resemnificărilor de adâncime din psihologia contemporană, este dispus să facă față cu acribie și nonșalanță oricărei replici acide sau partizane, din partea convenționalismului pozitivist încă suveran și vocal.

Obiectivul director al lucrării este cartografierea fenomenului sonoluminic, fenomen care acreditează legitimitatea cooperării dintre psihologie și fizica cuantică, oferind un nou model explicativ pentru percepția și gândirea umană.

Această perspectivă novatoare asupra psihicului uman rezidă din aceea că, în consens cu teoria pulsațiilor conștientă sonoluminiscente formulată de domnul Mohîrță (2005), rezultă că psihismul uman este o expresie pulsională a modelelor de lumină și sunet.

Arhitectura lucrării se structurează în două direcții distincte: cea teoretică și cea destinată investigației de teren.

Premisele teoretice se distilează treptat, de la general spre particular, în urma unui studiu bibliografic laborios, activ și inteligent condus prin literatura de resort, îndeosebi străină. Cu această ocazie se realizează un periplu amplu, dar indispensabil, printre problemele definitorii ale domeniului, cu invocarea numelor și cercetărilor referențiale care au condus la articularea acestuia. Cert este că, la capătul acestui excurs, autorul reușește să elaboreze un mini compendium consistent și limpede de psihologie sonoluminică. Prestația impresionează și prin probitatea și dezinvoltura «raidurilor» pe care domnul Mohîrță le realizează în domeniul cuantic, domeniu care excede specialitatea sa de psiho-sociolog.

Încercând să formulăm câteva inferențe apreciative asupra părții teoretice a prezentei lucrări, relevăm, mai întâi, nu doar travaliul bibliografic remarcabil pe care autorul l-a realizat, dar mai ales abilitatea cu care operează cu o multitudine de concepte ce exced domeniul său de expertiză și care a presupus neîndoiește un studiu minuțios și cronofag.

Mai apoi, autorul a știut să-și mențină activă valorificarea critică a informației acumulate, reușind să evite cu eleganță capcana locurilor redundante, pentru a distila esențele problemelor vizate, oferind pe ansamblu o analiză nepartizantă, lucidă și temerară a unor teme tratate, din păcate, cu persiflare de exponenții împătimiți ai pozitivismului științific.

După acest demers, solid armat conceptual, Ionel Mohîrță este îndreptățit să **demareze o complexă și inedită cercetare de teren**, care se poate subsuma unei psihodiagnoze cuantice. În esență, este o investigație atipică, întrucât apelează la o metodă de vizualizare și analiză prin înregistrarea computerizată a radiațiilor optice și a emisiilor biologice umane, stimulate de câmpul electromagnetic și amplificate prin descărcare în gaze. Concret, cercetătorul a apelat la GDV Camera, aparat inventat de prof. univ. dr. K. Korotkov, șeful Catedrei de Fizică și Optică a Universității Sankt Petesburg (Rusia), în 1995. Deși este vorba doar de un singur aparat, bogăția informațiilor recoltate cu

privire la statusul fizic și psihoemoțional al fiecărui subiect investigat într-un timp operativ (doar două minute) constituie o replică solidă în fața oricărui comentariu posibil tendențios. Reiterăm, cu acest prilej, că mânăuirea și lecturarea acestui aparat este ea însăși o provocare pentru oricare cercetător, reclamând din partea autorului dobândirea unor competențe speciale.

Experimentul conceput de Ionel Mohîrță se constelează trifocal, în sensul că au fost inițate trei studii distincte, din dorința de a testa modul în care patternurile de fluorescență a matricei energoinformaționale umane sunt influențate de trei tipuri de psihoterapii: cea experiențială unificatoare (PEU), meloterapie și programare neurolingvistică (NLP). Menționăm că fiecare dintre cele trei studii și-a propus validarea acelorași ipoteze privind impactul pe care psihoterapiile amintite îl au asupra luminozității corpului fizic și a celui emoțional asupra poziției chakrelor (cotate ca centrul ai conștienței) și asupra restructurării auri (adică a câmpului energoinformațional), prin dislocarea patternurilor generatoare de stres.

În ceea ce privește decodificarea **calitativă a rezultatelor obținute**, aceasta este amplă, dinamică, succulentă, oferind o dovadă expresivă asupra mirabilelor resurse pe care le oferă GDV Camera în psihodiagnostic. Cert este că Ionel Mohîrță a reușit să-și confirme majoritatea confortabilă a ipotezelor formulate, structurându-și propriul său punct de vedere, consistent blindat prin argumente de teren. Desigur, ar fi fost interesant să fi aflat prin procedee cantitative special destinate și care dintre cele trei tehnici psihoterapeutice reunește mai multe sufragii în atingerea scopurilor vizate, dar probabil o cercetare viitoare ne va satisface și această neliniște epistemică.

Ideea-ancoră care se profilează la finalul acestei cercetări este că prin intervenție psihoterapeutică se formează gânduri spectrale optime ce modifică la ființa umană configurația electronofonică. Aceasta, la rândul ei, conduce la apariția unei stări de conștiență modificată, cu influențe benefice asupra conexiunilor psihoneuroimunologice, de aceea se produce o optimizare a vârstei bioelectrice și respectiv, o consolidare a sănătății fizice și mentale a individului.

Nu putem omite din acest excurs evaluativ nici calitatea anelurilor lucrării care aduc o serie de informații suplimentare privind diversele câmpuri existente și principalele lor caracteristici – un bun prilej de a ne îmbogăți orizontul în acest domeniu de avangardă.

Lucrarea elaborată de Ionel Mohîrță este o lucrare nonconvențională prin temă, conținut și modalitate de abordare, care detonează clișee perimate, suficiențe și obtuzități, pentru a realiza o înțelegere mai profundă și mai subtilă a ființei umane din perspectiva unei viziuni tripartite. În esență, această lucrare pledează cu har și aplomb pentru multiplicarea căii, adică pentru cauza politropiei în știința psihologică.

Cumulând multiplele calități ale întregului demers realizat de domnul Ionel Mohîrță, considerăm că ne aflăm în fața unei prestații de pionierat ce evocă dobândirea de către autor a unui majorat profesional de înalt nivel.”

Prof. univ. dr. Anca Munteanu

„O privire de ansamblu asupra lucrării ne permite să afirmăm că ea constituie o autentică cercetare transdisciplinară din domenii tematice variate ce sintetizează sinergic–creator informații din psihologie, fizică cuantică, genetică, psihometrie, psihoterapie, inventică etc., conducând la elaborarea unui model optim de sănătate mentală corespunzător progreselor științei secolului XXI. Ea constituie în același timp o lucrare originală și de mare utilitate teoretică și practică pentru psihologi.

Obiectivul declarat al lucrării este foarte ambițios, iar designul experimental bine organizat și sistematic i-a permis să obțină răspunsuri pertinente și rezultate cu grad ridicat de originalitate și utilitate.

Analizând și evaluând cele 15 capitole ce intră în arhitectura părții teoretice a lucrării, am constatat că ele constituie tot atâtea izvoare teoretice transdisciplinare ce prezintă și corelează date științifice noi cu inovații și descoperiri din domenii ca fizica, psihometria, psihoterapia drept fundament necesar pentru îmbogățirea și crearea conceptelor psihologice capabile să explice noile descoperiri privind informația psihică la confluența psihologiei cu fizica cuantică.

În această lucrare, autorul elaborează și definește o serie de concepte precum: gândul spectral, psihologie sonoluminică, emoție sonoluminică, memorie sonoluminică, limbaj sonoluminic, imaginație sonoluminică, conștiință sonoluminică, superpoziție mentală etc. pe care le apreciem ca fiind contribuții originale ce îmbogățesc psihologia științifică. Toate definițiile conceptelor psihologice prezentate în capitolele 1-11 au la bază rezultate ale experimentelor realizate în țară și în străinătate în diverse laboratoare de prestigiu, ele contribuind totodată atât la înlăturarea unor înțelesuri distorsionate apărute din incapacita-

tea oamenilor de a converti informația științifică în cuvinte ce exprimă adevărul științific, cât și la delimitarea obiectului și câmpului tematic al acestui nou domeniu: psihologia sonoluminică.

În concepția autorului, obiectul principal de studiu al noului domeniu este «să studieze natura gândului și dinamica acestuia în sufletul uman investigând fenomenele mentale din punct de vedere al influenței sunetului și luminii asupra personalității umane». Conștient că în fundamentarea noii psihologii este necesară și delimitarea câmpului său tematic, Ionel Mohîrță conturează și structurează cu claritate și precizie științifică componentele acestuia **începând** cu: bazele psihocuantice ale vieții pulsionale conștiente umane; modul de organizare a gândurilor și pulsiunilor conștiente; formele de manifestare a acestor pulsuni în trebuințe umane, **continuând** cu reprezentarea observatorului uman din punct de vedere psihocuantic; structura gândurilor în conștiință; rolul gândurilor în memorie; rolul afectivității în structura gândului, rolul emoțiilor; contagiunea gândurilor sau intersecția lor; transferul gândului și urmările lui, rolul alegerii scopului urmărit și consecințele lui, **finalizând** cu transformarea corporală prin intermediul gândurilor; rolul apei ca vehicul în memorie și în dinamica gândurilor, rolul energiei emoțiilor asupra amplificării memoriei de lungă durată; ce se întâmplă cu formele pulsionale conștiente în momentul morții.

Partea teoretică a lucrării ne permite să relevăm câteva calități, abilități și competențe științifice de excepție ale autorului Ionel Mohîrță: o gândire riguroasă, clară, profundă, bivergentă, sinergică; o sensibilitate deosebită la problemele și provocările cele mai noi ale științei psihologice; capacitate de sinteză creatoare emergentă; abilitate de a prezenta la nivel științific înalt explicațiile, argumentele și definițiile oferite, susținute de strategii creative, cum sunt: abordarea contrafactuală și metaboxică a informației, abilitatea de a selecta și conexasinergic-creator informația științifică, de a elabora noul și originalul, ușurința de a explica corect, autentic științific fenomene considerate greu de înțeles și explicat etc.

Dacă în prima parte de fundamentare teoretică a lucrării Ionel Mohîrță utilizează triangulația concepțiilor, fenomenelor și experimentelor capabile să constituie o bază teoretică solidă cu valențe explicative, demonstrabile prin date științifice de ultimă oră și care se constituie în fundamente ce operează multiple deschideri și orizonturi pentru cercetarea psihologică din domeniul multi și transdisciplinar

abordat în construcția și elaborarea părții experimentale a lucrării, autorul a utilizat triangulația metodologică pentru a verifica riguros gradul de valabilitate a ipotezelor formulate. Considerăm că, utilizând cu abilitate triangulația teoretică și metodologică, cercetătorul de excepție Ionel Mohîrță a reușit prin efortul minții sale inventive să obțină efectul sinergic creator inventând un nou domeniu al psihologiei și elaborând un model de sănătate mentală și optimizare umană verificat experimental.

În cercetarea experimentală, autorul a realizat astfel trei studii prin care s-au verificat cele 9 ipoteze propuse. Apreciem că atât stabilirea obiectivelor, elaborarea ipotezelor, delimitarea celor trei loturi de subiecți, cât și interpretarea rezultatelor evidențiază cunoașterea profundă și îndeplinirea de către cercetător a criteriilor științifice privind organizarea și desfășurarea cercetării, a modalităților de analiză și interpretare statistică și psihologică a datelor.

Metodele statistice au fost bine selectate și utilizate adecvat profilului cercetării, iar interpretările psihologice ale datelor s-au realizat cu subtilitate și deosebită acuratețe. Am constatat că rezultatele celor trei studii experimentale realizate au fost comunicate și supuse atenției comunității științifice în cadrul unor conferințe de profil la nivel național și internațional. Ele validează în grade diferite ipotezele, confirmând existența unei legături directe, dar complexe între fenomenele psihoemoționale și modelele de lumină personalizate ale subiecților supuși experimentelor, conturând efecte curative obținute prin expunerea la antrenamente organizate experimental. Trebuie remarcată coerența și unitatea teoretică metodologică și de interpretare existentă între cele două părți ale lucrării și, totodată, finalizarea prezentării științifice a psihologiei sonoluminice prin delimitarea și precizarea principiilor explicative ale acestei psihologii și a dinamicii fenomenelor sonoluminice din ființa umană, responsabile de manifestarea fenomenelor psihoemoționale sub influența tehnicilor psihoterapeutice.

O primă concluzie ce se impune este aceea că Ionel Mohîrță a reușit să prezinte și să demonstreze posibilitatea unui nou domeniu al psihologiei: psihologia sonoluminică prin argumente teoretice și experimentale privind obiectul, câmpul tematic, principiile și dinamica fenomenelor specifice domeniului și relațiile posibile cu alte domenii ale psihologiei: psihometria, psihoterapia, psihologia experiențială, psihologia transpersonală.

Apreciem că, prin deschiderile operate la nivelul psihologiei științifice actuale, lucrarea oferă orizonturi de cercetare și apropiere a demersurilor explicative între psihologia și psihoterapia experiențială, psihologia și psihoterapia transpersonală, psihologia și psihoterapia cognitiv-comportamentală, fapt considerat de noi ca un atu al modelului de optimizare mentală conturat de autor.

Apreciem noua paradigmă elaborată de Ionel Mohîrță – *Psihologia Sonoluminică* – drept o contribuție de nivel creativ–emergent, originală și utilă la înnoirea teoriei și practicii în psihologie și psihoterapie, realizată la un nivel științific corespunzător științei ce trebuie promovată într-o societate a cunoașterii.”

Prof. univ. dr. Mariana Caluschi

CUPRINS

Partea I Coordonate teoretice

Aprecieri asupra Psihologiei Sonoluminice.....	7
Cuprins.....	17
Stimă cititorului grăbit.....	19
1. Cum ar fi să gândim cuantic?.....	25
1.1. Mai pot fi explicate Procesele Biologice prin Fizica Newtoniană?	26
1.2. Genele „controlează” exprimarea biologică?.....	32
1.3. Evoluția Darwinistă este responsabilă pentru biodiversitate?	33
2. Cum putem observa tainele realității?	41
3. Fiecare pas este o nouă realitate prin zborul mental.....	50
4. Dansul Spațiului interior prin Lumină și Sunet	62
4.1. Miracolul Luminii.....	63
4.2. Lumina noastră biologică.....	68
4.3. Lumina gândurilor noastre.....	71
4.4. Iubirea Luminii spirituale.....	74
4.5. Fața nevăzută a Sunetului.....	76
4.6. Sunetul din noi.....	85
4.7. Armonia Sunetului spiritual.....	89
5. Anatomia și fiziologia corpului subtil.....	93
5.1. Cum putem vedea Curcubeul Aurei?.....	95
5.2. Porțile de intrare – Punctele electrodermice.....	115
5.3. O călătorie în sistemul de meridiane și nadisuri.....	117
5.4. Centri conștienței – chakrele.....	124
6. Vârsta bioelectrică.....	136
7. Perspective în psihometria cuantică.....	140
8. Problema „grea” a conștienței.....	155
9. Sistemul psihic sonoluminic uman capabil de superpoziție mentală	163
10. Ce este psihologia sonoluminică?.....	174
11. Obiectul și câmpul tematic al psihologiei sonoluminice.....	177
11.1. Puterea Gândului spectral.....	187
11.2. Plăcerea și durerea prin Emoțiile sonoluminice.....	189
11.3. Forța sinergizoare în Voința sonoluminică.....	194
11.4. Fagurele nonlinear al Memoriei sonoluminice.....	197
11.5. Vibrația Limbajului sonoluminic.....	203
11.6. Drumul Imaginației sonoluminice.....	214
11.7. Conștiența și conștiința sonoluminică.....	216

11.7.1. Trezirea Sinelui (subnivele și supranivele cuantice, D. Bohm)	222
11.7.2. Nivele de conștiință (K. Wilber)	223
12. Principiile psihologiei sonoluminice	226
13. Lumea Timpului	227
14. O privire asupra Luminii Suflului și a Suflului Spiritului	236
15. Este posibilă o Psihoterapie Sonoluminică?	239
16. Concluzii asupra primei părți	254

Partea a II-a

Contribuții în psihodiagnoza emoțională prin Psihometrie cuantică GDV

17. Motivarea alegerii temei	257
18. Obiectivele	262
19. Ipotezele	264
20. Metoda	265
21. Lotul de subiecți	291
22. Rezultatele așteptate	291
23. Metoda de ordin statistic	292
24. Etapele cercetării	294
24.1. Studiu 1 – Patternuri de fluorescență a matricei energoinformaționale umane sub influența tehnicilor Psihoterapiei Experiențiale Unificatoare (PEU)	294
24.2. Studiu 2 – Modificări survenite asupra pattern-urilor de fluorescență a matricei energoinformaționale sub influența meloterapiei	302
24.3. Studiu 3 – Modificări survenite asupra pattern-urilor de fluorescență a matricei energoinformaționale sub influența tehnicilor NLP	306
25. Concluzii și recomandări	312
26. Anexe	318
27. Bibliografie	327
28. Glosar de termeni	344
29. Rezumat	350
30. Mulțumiri	356
31. Abstract	358
32. Table of contents	365

Stimă cititorului grăbit

„Știința este nu doar compatibilă cu spiritualitatea;
ea este o sursă profundă a spiritualității.”

Carl Sagan

Cum ar putea un psiholog, astăzi, să nu se simtă grăbit? Rapiditatea cu care apar informațiile legate de suflet, oră de oră, ne îndeamnă să accelerăm mecanismele de văzut, de ascultat, de gândit, de amintit sau de imaginat, pentru realizarea unei conștiințe extinse.

Ce avea șamanul, străbunicul psihologilor, și noi nu avem? Știa mai multe decât noi? Cum putea percepe realitatea și să călătorească în realități multiple și noi nu? Cum era în stare să vindece doar prin puterea gândului? Are gândul o asemenea putere? Am ajuns în secolul XXI și, totuși, nu știm ce e gândul uman și care sunt puterile sale. De ce? De ce oare?

Această lucrare este o punte către inițiere pentru sceptici, desigur în măsura în care visele lor le spun că mai au un gram de speranță. Este greu să accepți unele certitudini ale experimentului, metodă a științei, în lumina a ceea ce ai învățat până acum și cu această ocazie să îți schimbi sistemul de valori. Sunt convins însă că, în afara demonstrației științifice, experimentarea trăirilor proprii vor convinge. Această lucrare se constituie și într-un model prin care alți cercetători vor încerca, în măsura în care li se va părea valid, să continue dezvoltarea lui.

Suntem probabil *compozitorii* simfoniei vieții noastre, putem compune partituri de suferință, dar și de fericire, depinde de inspirație. Avem, totuși, libertatea de a alege. În sufletul nostru se oglindește un univers indestructibil al unirii intimităților și infirmităților proprii care se transpun în lumina pe care și-o trimit reciproc, mișcându-se într-o ordine clară pe un drum armonios.

În veșnicul pelerinaj către desăvârșire, nefericirea omului rezidă problematic în caracterul fragmentar al vieții și al cunoașterii sale, dar măreția lui stă în capacitatea de a ști că ființa lui este cognoscibilă.

Mintile noastre posedă de la natură o dorință nestăvilită de a cunoaște adevărul. Este necesar să facem primul pas cu credință! Nu trebuie să vedem întreaga scară. Trebuie doar să facem primul pas. Pentru că viața în această realitate, pe acest pământ, ni s-a dat fără să o

cerem și posibil ni se va lua fără să fim întrebați, ar trebui măcar acum să luăm inițiativa de a afla singuri, cu luciditate, propriul nostru interior.

Prin această lucrare vom călători împreună pentru a culege cât mai multe informații despre ceea ce până acum era nevăzut, dar care era simțit, care ne influențează în fiecare secundă și ne face să fim observatori ai realității. Un psiholog modern nu poate să ignore aceste informații în desăvârșirea metodei sale de lucru, pentru că *jocul* energiilor sufletului este cheia care deschide *vortexul* artei observării și a vindecării psihice.

Întrebarea care se naște chiar de la început este: cât de mult vrem să aflăm despre adevărata noastră natură? Întotdeauna am crezut că trebuie să existe o explicație științifică a spiritualității. Ne trebuie însă curaj și insistență pentru a pătrunde centrul de ordine și sens interior al Sinergizorului. Va fi nevoie să lăsăm prejudecățile la o parte, să ne formăm o altă viziune asupra lumii, deoarece stranietatea legilor cuantice nu poate fi imaginată cu metodele obișnuite. Totuși, aspectul central în noua paradigmă este realitatea conștienței și faptul că ea are un impact.

Și dacă totul n-ar fi decât informație? *Pe ruinele a ceea ce credeam a fi realitatea, o „nouă fizică”, este pe cale de a se naște: cea care consideră că totul pornește de la noțiunea unică de informație.* Informația este mediatorul între material și abstract, între real și ideal, în descoperirea unei noi lumi – *a noastră*. Nu întotdeauna trebuie să întoarcem pagina, uneori trebuie să o rupem, pentru a crea alta!

Pentru a percepe valurile de informații ale oceanului universului invizibil, unde psihismul se obiectivează, va trebui să cunoaștem superpoziția holomișcării printr-o viziune organismică. Mecanica cuantică sugerează că lumea nu e un mecanism de ceas, ci mai degrabă un organism, e un lucru organistic și extrem de interconectat, ce se extinde în spațiu și timp, iar într-un astfel de mediu ceea ce credem despre comportamentul nostru are un impact mult mai mare nu doar asupra noastră, ci și asupra lumii, decât într-o lume clasică, deci, în mod fundamental, are legătură cu morala și etica: ceea ce gândim influențează lumea!

A descrie natura și schimburile de informație – iată noul scop al psihologiei și fizicii fundamentale! Reconstruirea pe baza noțiunii primare de informație a timpului, a spațiului, respectiv a materiei, devine de asemenea sarcina, uriașă și năucitoare, a acestei noi fizici și psihologii.

Dacă putem să înțelegem natura informației psihice și să o încorporăm în modelul lumii fizice cu care lucrăm, atunci am făcut primul pas pe drumul care duce la înțelegerea realității obiective. Putem noi să explicăm psihologia fără fizica cuantică? Cred că ne-ar fi foarte greu!

În ultimul secol, s-a încercat să se dea o explicație acestor fenomene de comunicație prin intermediul noțiunii de „câmp”. Să ne reamintim că, dacă la început se credea că aceste câmpuri sunt rezultatele emisiei de particule, ulterior s-a demonstrat că particulele materiale nu sunt altceva decât cuante de energie, aparținând diferitelor câmpuri. S-a ajuns astfel la Câmpul cuantic al materiei. Orice câmp este purtătorul unei informații. Deși el este invizibil, noi putem să-i observăm efectele.

Totuși, trebuie să existe un tărâm nevăzut și de neatins al ființării care se înființează pentru a ne face să înțelegem lumea, dar cu cât fizica a încercat mai mult să se agațe de realitatea materială, să înțeleagă din ce anume-i făcută, care sunt cărămizile, miezul vieții, ce anume stă la baza creației, cu atât viața, universul le scapă cercetătorilor printre degete și astfel apare acel ceva abstract până la nivelul abstracției pure și acesta este câmpul unificat: potențial abstract, existență abstractă, conștiință de sine abstractă. Această abstracție dă naștere valurilor vibraționale care apoi formează particule, oameni și tot ce vedem în acest vast univers, iar un lucru este alcătuit nu din alte lucruri, ci din idei, concepte, informație.

Universul e foarte ciudat! Se pare că sunt două seturi de legi care guvernează universal în lumea cotidiană, clasică, în coordonatele spațiu-timp, lucrurile sunt guvernate de legile mișcării ale lui Newton stabilite... cu sute de ani în urmă și ele funcționează foarte bine pentru bile de biliard, ghiulele, pentru gravitație. Totuși, când coborâm la o scară foarte mică, să spunem la nivelul atomului, un set diferit de legi preiau comanda – acestea sunt legile cuantice, teoria cuantică, mecanica și electrodinamica cuantică. Și la acest nivel particulele pot fi în mai multe locuri în același timp, se pot comporta ca și unde, împrăștiate spațial și temporal, pot fi interconectate la distanțe foarte mari, pot fi adunate în aceeași formă cuantică, într-o singură formă guvernată de o funcție ondulatorie, iar demarcația, cortina dintre lumea cuantică și cea clasică este foarte misterioasă. Ea este denumită „pliarea funcției de undă” pentru că în lumea cuantică totul e în superpoziție, cu posibilități multiple, iar în lumea clasică aceste posibilități multiple se

restrâng la anumite alegeri bine definite, adică totul e într-un loc bine stabilit. Mecanica cuantică este, de fapt, comportamentul și manifestarea informației, a potențialității unde de informație, unde de potențiali electroni, fotoni, neutrino. Și e important cuvântul „potențial”!

În această lucrare, vom încerca să pătrundem cu atenție în inima unei lumi surprinzătoare, lumea sufletului și a spiritului uman, să ne *scufundăm* în ea, pentru a ne regăsi acolo pe noi înșine, pentru a redescoperi neștiutul, enigmaticul, nepătrunsul. La masa consiliului științific de explorare a acestui fenomen, iau decizii fizica, biologia, chimia, filosofia, ședința fiind prezidată însă de psihologie, știința sufletului.

Capacitatea omului de a gândi a fost descrisă de-a lungul timpului de către oamenii de știință în diverse modele, fiecare încercând să se apropie mai mult de adevăr.

De ce o psihologie sonoluminică? Pentru că ne va ajuta să înțelegem fenomenele psihice mult mai profund, pentru că reușește să răspundă la întrebări care erau fără răspuns până acum, folosind adevăruri ale fizicii cuantice, ale teoriei cuantice a informației și ale geneticii și, nu în ultimul rând, pentru că până acum nu există o definiție a gândului fizic. Poate este singura psihologie care aduce dovezi concrete ale existenței sufletului și spiritului nostru, fiind o psihologie vibrațională care poate fi măsurată, deci aparținând științei fără doar și poate.

Orice explorare psihologică exercită o atracție magică, pentru că îl invită pe cercetător la meditație pe tema a ceea ce încă și azi se mai consideră a fi misterul misterelor lumii: spiritul uman.

Aflată într-o permanentă dezvoltare, psihologia, propune an de an noi concepte și teorii în scopul de a explica ce este psihicul și în ce raporturi se află el cu celelalte laturi ale existenței. În acest context se înscrie și lucrarea de față, care se dorește a fi un nou mod de a vedea domeniul psihismului în care există și funcționează informația. Sunt patru scopuri fundamentale, după mine, pentru cei ce îmbrățișează psihologia: fericirea, iubirea, luciditatea și transcendența.

Am considerat, deci, necesar, a îmbogăți conceptele psihologice pentru a face față noilor descoperiri privind informația psihică plasând acest nou proiect la confluența psihologiei cu fizica cuantică. Această idee mi-a venit atunci când am observat două fenomene cu profund caracter informațional care au loc în corpul uman, și anume lumina și sunetul. Definirea gândului prin lumină și sunet ne ajută să

înțelegem ordinea ascunsă a realității profunde și este punctul unde religia și știința se întâlnesc. Probabil că pentru psihologii pe care i-a interesat acest domeniu sunt cunoscute concepte ca biofotoni, lumină neutrinică, transformarea ultrasunetelor în radiații laser și eterna rotație. Ce legătură au acestea cu ființa umană? Cu puțină răbdare și înțelegere, poate a venit timpul să aflăm. În prima parte a lucrării vom face o incursiune în lumea fizicii și a biologiei pentru a putea înțelege mai apoi fenomenele mentale.

Trupul, sufletul și timpul, înlănțuite, sunt scăldate etern într-un ocean de lumină și sunet, o uriașă hologramă sonoluminică, unde viața și moartea îi dau pământului lumi trecătoare. Căile luminii și ale sunetului care traversează ființa umană sunt în permanentă rezonanță cu profunzimi surprinzătoare ale conștiinței cosmice, reprezentând punctul de plecare al conștiinței de sine și al scânteierilor noastre spirituale.

Vibrându-și simfonia, gândul zboară mereu ca o nălucă înspre comoara vechilor simboluri, luând puțin din cer și puțin din floare, puțin din credință și puțin din necredință, dând naștere la cuvinte pentru a mărturisi peste vreme înălțimea cugetării noastre.

Atâtea flori cresc în apele tăcute ale sufletului nostru și-și dezvelesc petalele pe luciul conștiinței noastre: ele cresc din noi, dar noi le credem oglindiri din lumea dinafară. Există în noi ceva mai adânc decât noi înșine.... pentru că, așa cum spunea poetul Ion Minulescu în poezia „Drum crucial” (Minulescu, 1985):

„Pe scara sufletului meu
M-am întâlnit cu bunul Dumnezeu –
Eu coboram mâhnit din conștiința mea,
Iar El urca surâzător spre ea!...
Și ne-am oprit la jumătatea scării
Încrucșându-ne în clipa-ntâmpinării
Săgețile perechilor de ochi ca de-obicei –
Ah! ochii Lui cum seamănă cu ochii mei!
Pe scara sufletului meu
M-am întâlnit din nou cu Dumnezeu –
El cobora solemn din conștiința mea,
Iar Eu urcam surâzător spre ea!...”

Oare, Dumnezeu este în afara noastră sau este peste tot? Suntem legați? Haideti să facem primul pas pe *scara* cunoașterii sufletului

nostru! Să aflăm ființa care privește din spatele ochilor noștri și altor organe de simț. Atâta timp cât nu încetăm să urcăm, treptele nu se vor termina, și sub pașii noștri care urcă, ele se vor înmulți la nesfârșit. Pentru orice realizare primul pas este curajul. Desigur, ca și nașterea biologică, și nașterea spirituală își are durerile ei. Dar adevărul este cel ce simplifică lumea, nu cel ce creează haosul....

Viața în sine este o pânză goală, ea devine ceea ce noi pictăm pe ea. Putem picta atât suferință, cât și fericire în funcție de libertatea de cunoaștere pe care ne-o asumăm. Se pare că încet, încet, visul meu din copilărie „Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte”, capătă realitate și prinde contur.

Această lucrare vrea să prezinte modalitatea prin care psihologul lucrează cu optimizarea comenzii asupra fizicului, spațiul său de lucru fiind modificarea dinamicii modelelor vibraționale sonoluminice în scopul realizării lucidității și fericirii.

Autorul

